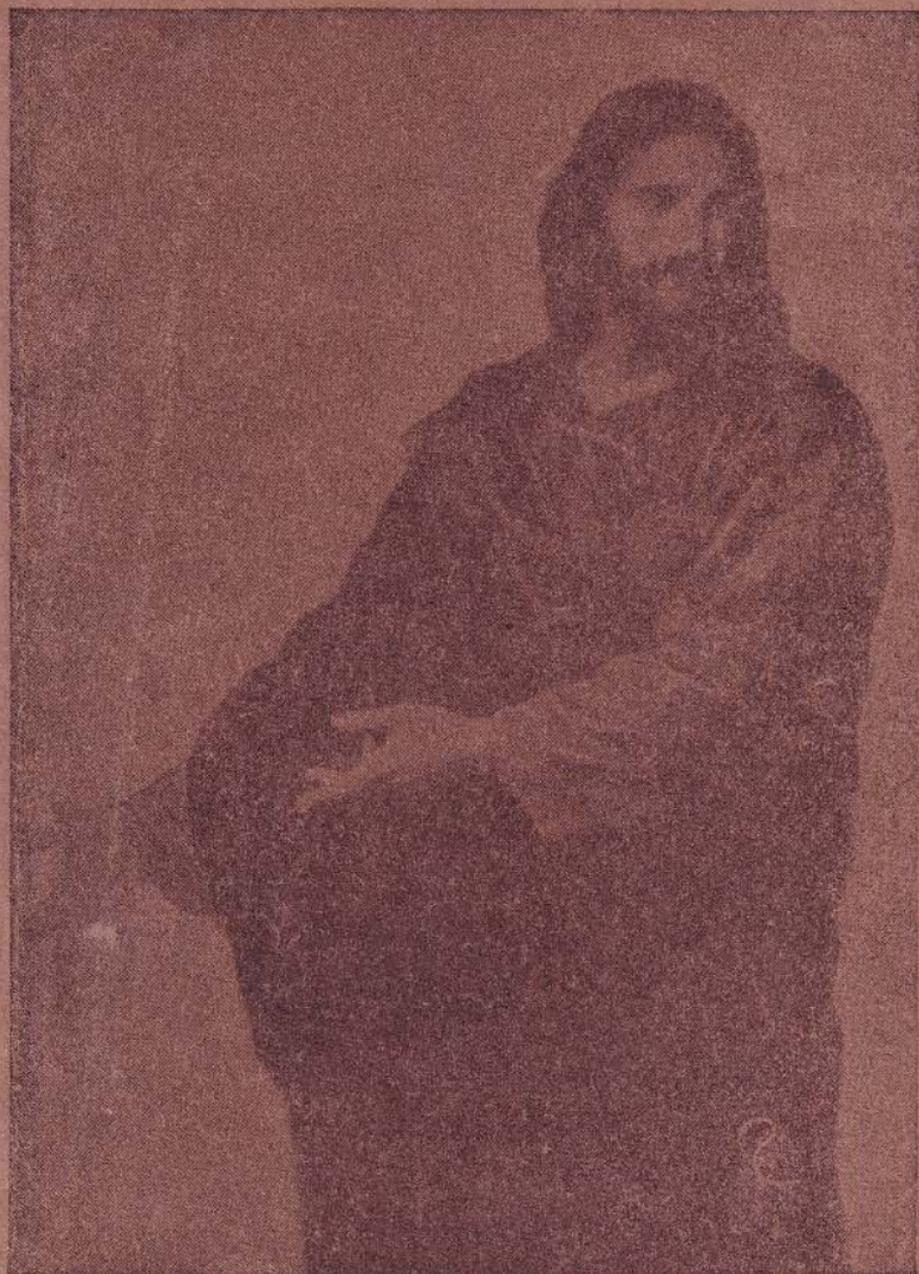

நாசரேய கீதங்கள்

“நானே வழியும், சத்தியமும், ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்”

பாட்டுகளின் அகராதி

	பாட்டு		பாட்டு
அடைக்கலம் ...	16	சிற்களைச் செய்து மகிழ்வேன்	25
அருளின் மாமழை ...	33	சிலுவையிற் சேருவேன்	37
அருள்நாதா நம்பிவந்தேன்	38	சீரேசபாதமே ...	11
ஆவியின் ஞானஸ்நானம்	13	சீர்திரி யேகவஸ்தே ...	2
ஆனந்தக்கொள்ளோம் ...	27	தந்தானைத் துதிப்போமே	5
ஆனந்தமே பரமானந்தமே	28	தந்தை சர்வேசுரா நின் ...	26
இதுரிச்சயம் ...	41	தீயமனதை மாற்ற வாரும்	19
இயேசுபரா என் அன்பே	7	துதிமிஞ் தேவா ...	43
இருண்ட இன்றே	42	தூயர் தூயர் ...	6
உம்மைப்போல யாரே ...	15	தெய்வன்பின் வெள்ளமே	9
எத்தனை நாவால் ...	1	நீயுனக்குச் சொந்தமல்லவே	20
எந்நாளுமே துதிப்பாய் ...	3	பக்கத்திலிருக்கிறேன்	24
எப்படி தப்பிடுவாய் ...	23	பவ ஆக்கினை போக ...	44
எப்போதும் யேசுநாதா ...	34	பாதம் ஒன்றே வேணும்	18
எல்லாம் யேசுவே ...	21	யேசுராசா ...	8
என்னை ஜீவபலியாய் ...	29	யேசு சுவாமி ...	30
என் கர்த்தரின் புகழ் ...	31	யேசுவைப் பற்றிக்கொண்ட	35
ஏசு என்ற திருநாமத்திற்கு	4	யேசுவுக்கே ஒப்புவித்தேன்	40
ஐயா உனது கிவ்ய அன்பே	10	வரவேணும் பரனானியே	12
ஒருமருந்தருள் ...	22	வா நீசபாவி வா ...	39
கர்த்தரே, நான் ...	32	வாருமையா போககரே ...	14
கரையேறி உமதண்டை ...	36	ஜெயஜெய யேசு ஜெயஜெய	45
சத்தியமும் ஜீவனுமாய் ...	17		

நூல்லமேய்ப்பன்

● குறைவிலிருந்து விடுதலை

மேய்ப்பன் : கர்த்தர் என் மேய்ப்பராயிருக்கிறார்.

மந்தை : நான் நாழ்ச்சி அடையேன்.

இன்னும் சந்தேகிப்பேனோ ஜீவனுள்ள தேவனை நான்
சசாக்கு ஆபிரகாம் யாக்கோபின் தேவனல்லோ
வாக்கு மாறாதவராம் நம்பினோரைக் காப்பவராம்
அல்லேலூயா துகி — இன்னும்

● பசிதாகத்திலிருந்து விடுதலை

மே. அவர் என்னைப் புல்லுள்ள இடங்களில் மேய்த்து,

ம. அமர்ந்த தண்ணீர்களண்டையில் என்னைக் கொண்டு
போய் விடுகிறார்.

தாகமுள்ளோர் எல்லாம் வாரும்
தண்ணீர்களண்டை சேரும் சேரும் — தாக.
பணமின்றி விலையுமின்றி பானம்பண்ணும் பண்ணும்

● பாவத்திலிருந்து விடுதலை

மே. அவர் என் ஆத்துமாவைத் தேற்றி,

ம. தம்முடைய நாமத்தினியித்தம் என்னை நீதியின் பாதை
களில் நடத்துகிறார்.

பாவ ஆழியிலே அமிழ்ந்து
மூழ்கும் வேளையிலே
தாவினெனை மீட்ட என் அன்பே!
வாழ்வில் மறப்பேனோ—

உம்மைப்போல யாரே உலகிலே
என்னை நேசித்தாரோ

—யேசையா.

● பயத்திலிருந்து விடுதலை

மே. நான் மரண இருளின் பள்ளத்தாக்கிலே நடந்தாலும்
பொல்லாப்புக்குப் பயப்படேன்.

ம. தேவரீர் என்னோடுகூட இருக்கிறீர்; உமது கோலும்
உமது தடியும் என்னைத் தேற்றும்.

பஞ்சமகோ பட்டினியோ மிஞ்சிய கொடும் விபத்தோ
சஞ்சலமோ வந்திடினும் சுவாமி என்னைக் கைவிடரே.
என்னையும்க் கொப்புவித்தேன்
நின்மனம்போல் நடத்தையா.

● சத்துராதிகளிலிருந்து விடுதலை

மே. என் சத்துருக்களுக்கு முன்பாக நீர் எனக்கு ஒரு பந்தியை
ஆயத்தப்படுத்தி,

ம. என் தலையை எண்ணெயால் அழிவேகம்பண் ணுகிறீர்.

காப்பார் உன்னைக் காப்பார்
காத்தவர் காப்பார் இன்னும் இனிமேல் காத்திடுவார்
கலங்காதே மனமே —காத்திடுவார்.

● சகல சம்பூரணத்திற்கும் திறவுகோல்

மே. என்பரத்திரம் நிரம்பிவழிகிறது; என் ஜீவனுள்ள நரனெல்
லரம் நன்மையும் கிருபையும் என்னைத் தொடரும்.

ம. நான் கர்த்தருடைய வீட்டிலே நீடித்தநாட்களாய் நிலைத்
திருப்பேன்.

கம்பிளோல்லோ அறிவார்—எந்தன்
தம்பிரானே உந்தன் கெம்பிரகுணம்
ஆம்பரா உன் அன்பின் அதிசய நடத்துதல்
சம்பூரண சவாகூணை செல்வம்—

எத்தனை நாவால் துகிப்பேன்—எந்தன்
கர்த்தாவுன் கருணையைப் பாடிப்புகழ்ந்து —எத்.

அம்சத்வனி.

ஆதிதாளம்.

1

பல்லவி

எத்தனை நாவால் துகிப்பேன்—எந்தன்
கர்த்தாவன் கருணையைப் பாடிப்புகழ்ந்து —எத்.

அநுபல்லவி

நினைக்க நினைக்க எந்தன் நெஞ்சமெல்லா முருகும்
நினை சொல் மாலையால் சூட்டி மகிழும் —எத்.

சரணங்கள்

1. நம்பினாரல்லோ அறிவார்—எந்தன்
தம்பிரானே உந்தன் கெம்பிரகுணம்,
அம்பரா உன் அன்பின் அதிசய நடத்துதல்
சம்பூரண சவரக்ஷணை செல்வம் —எத்.
2. பிரார்த்தனை கேட்கும் பெருமானே—இந்த
நரர் பலவினம் பாராதருள் கோனே,
சரணென்றுன் செம்பாத மலரடி சேர்ந்தோர்
கரத்தைப் பிடித்துக் கவலை தீர்த்தோனே —எத்.
3. துணிவாய் என் நெஞ்சே தீவிரமாய்—மிக
பணிவுடன் ஆண்டவன் செயல் நினைந்து
எண்ணிலடங்காது இறைவனின் கிருபை
விண்ணவன் சேவையில் வீரமாய்ச் செல்லு —எத்.

இராகம் : பூரிசல்யாணி.

ஆதிதாளம்.

2

பல்லவி

சீர்திரியேக வஸ்தே நமோ நமோ நின்
கிருவடிக்கு நமஸ்தே நமோ நமோ.

அநுபல்லவி

பார் படைத்தாரும் நாதா பரம சற்பிரசாதா
நாருறுந் தூயவேதா நமோ, நமோ, நமோ —சீர்.

சரணங்கள்

1. தந்தைப் பாரபரனே நமோ, நமோ, எமைத்
தாங்கி யாதரிப்போனே நமோ, நமோ ;
சொந்தக் குமாரன் தந்தாய் சொல்லரும் நலமீந்தாய்
எந்தவிர்போக்கு மெந்தாய் நமோ, நமோ, நமோ —சீர்.
2. எங்கள் பவத்தினுசா நமோ, நமோ, புது
எருசலேம் நகர் ராசா நமோ, நமோ ;
எங்கும் நின் அரசேற எவரும் நின் புகழ்கூற
துக்க மந்தையிற் சேரா, நமோ, நமோ, நமோ —சீர்.
3. பரிசுத்த ஆவி தேவா நமோ, நமோ, திட
பலமளித் தெமைக்கரவா நமோ, நமோ ;
கரிசித்துத்தா நற்புத்தி கபடற்ற மனசுத்தி
திருமொழி பற்றும்பத்தி நமோ, நமோ, நமோ —சீர்.

இராகம்: பியாகு

சாப்புதானம்

3

பல்லவி

எந்நாளுமே துதிப்பாய்—என்னுத்துமாவே, நீ
எந்நாளுமே துதிப்பாய்!

அநுபல்லவி

இந்நாள் வரையிலே உன்னதனார் செய்த
எண்ணில்லா நன்மைகள் யாவும் மறவாது —எந்.

1. பாவங்கள் எத்தனையோ—நினையா திருந்தருள்
பாவங்கள் எத்தனையோ?
பாழான நோயை அகற்றிக் குணமாக்கிப்
பாரினில் வைத்தமா தயவை நினேத்து —எந்.

2. எத்தனையோ கிருபை—உன்னுயிர்க்குச் செய்தாரே
எத்தனையோ கிருபை?
சித்தமுனை முடி சூட்டினது மன்றி,
செத்திடாதபடி ஜீவனை மீட்டதால் —எந்.
3. நன்மையாலுன் வாயை; நிறைத்தாரே பூர்த்தியாய்
நன்மையா லுன்வாயை,
உன்வயது கழுகைப்போல் பலங்கொண்டு
இன்னும் இளமைபோ லாகவே செய்ததால் —எந்.
4. பூமிக்கும் வானத்துக்கும் உள்ளதாரம் போலவே
பூமிக்கும் வானத்துக்கும்
சாமி பயமுள்ளவர்மேல் அவர் அருள்
சாலவும் தங்குமே சத்தியமே இது —எந்.
5. மன்னிப்பு மாட்சிமையாம்—மாதேவனருளும்
மன்னிப்பு மாட்சிமையாம்;
எண்ணுவாயோ கிழக்கும் மேற்கும் தூரமே?
மண்ணில் உன் பாவம் அகன்றதத் தூரமே —எந்.
6. தந்தை தன் பிள்ளைகட்கு—தயவோ டிரங்கானோ?
தந்தை தன் பிள்ளைகட்கு,
இந்தவேளை அவரோடு நீ தங்கினால்
சொந்தம் பாராட்டியே தூக்கிச் சமப்பாரே —எந்.

பல்லவி

4

ஏசு என்ற திருநாமத்திற்கு
எப்போதுமே மிக ஸ்தோத்திரம்.

சரணங்கள்

1. வானிலும், பூவிலும் மேலான நாமம்
வல்லமைபுள்ள நாமமது
தூயர் சொல்லித் துகித்திடும் நாமமது —ஏசு.

2. வேதாளம் பாதாளம் யாவையும் ஜெயித்த
வீரமுள்ள திரு நாமமது
நாமும் வென்றிடுவோமிந்த நாமத்திலே —ஏசு.
3. பாவத்திலே மாளும் பாவியை மீட்க
பாரினில் வந்த மெய் நாமமது
பரலோகத்தில் சேர்க்கும் நாமமது —ஏசு.
4. உத்தம பக்தர்கள் போற்றித் துதித்திடும்
உன்னத தேவனின் நாமமது
உலகெங்கும் ஜெலித்திடும் நாமமது —ஏசு.
5. சஞ்சலம், வருத்தம், சோதனை நேரத்தில்
தாங்கி நடத்திடும் நாமமது
தடை முற்றும் அகற்றிடும் நாமமது —ஏசு.

உசேனி

ரூபகதாளம்

5

பல்லவி

தந்தானைத் துதிப்போமே; திருச்
சபையாரே, கவி—பாடிப்பாடி

—தந்.

அநுபல்லவி

விந்தையாய் நமக்கனந்தனந்தமான,
விள்ளற்கரியதோர் நன்மை மிகமிகத்

—தந்.

சுரணங்கள்

1. ஓய்யாரத்துச் சீயோனே,—நீயும்
மெய்யாகக் களிகூர்ந்து நேர்ந்து
ஐயனேசுக்குனின் கையைக் கூப்பித்துதி
செய்குவையே, மகிழ் கொள்ளுவையே, நாமும் —தந்.
2. கண்ணாரக் களித்தாயே—நன்மைக்
காட்சியைக் கண்டு ருசித்துப் புசித்து :
எண்ணுக் கடங்காத எத்தனையோ நன்மை
இன்னுமுன்மேற் சோனாமாரிபோற் பெய்துமே —தந்.

3. சுத்தாங்கத்து நற்சபையே,—உனை
முற்றாய்க் கொள்ளவே அலைந்து திரிந்து
சத்துக் குலைந்துணைச் சத்தியாக்கத் தமிழின்
ரத்தத்தைச் சிந்தி எடுத்து உயிர் வரம் —தந்.
4. தூரந்திரிந்த சீயோனே,—உனைத்
தூக்கியெடுத்துக் கரத்திலேந்தி
ஐரங்கள் பூட்டி யலங்கரித்து உனை
அத்தன் மணவாட்டி யாக்கினதும் என்னை! —தந்.
5. சிங்காரக் கன்னிமாரே,—உம்
அலங்காரக் கும்மியடித்துப் படித்து
மங்காத உன் மணவாளன் யேசுனை
வாழ்த்தி வாழ்த்தி ஏத்திப் பணிந்திடும் —தந்.

தேசிகதோடி

ஆதிதானம்

6

பல்லவி

தூயர், தூயர், தூயரெனத் தூதர் தினம்

போற்றும்பரி

சுத்தரான தேவனைத் துகிப்போமே.

சாணாங்கள்

1. நேயமோடெங்கள் பலம் போக்கவும்
நீசரைத் தேவ புத்திராக்கவும்
நித்திய குமாரனை இத்தரைக்கிந்தாரே —தூயர்.
2. நீடிய தயையுடன் நீசரை
நித்தம் பரிபாலிக்கும் நேசரை
நித்தமும் பத்தியாய்த் துத்தியம் செயத்தரும் —தூயர்.
3. அடியார் பிழைபொறுத்தன்புடன்
ஆதரித்தாரே மிக அன்புடன்;
அல்லும்பகலும் நாம் சொல்லுவோம் துத்தியம்—தூயர்.

4. அந்தமு மாதியுமின்றியே
அன்பு பரிசுத்தம் நீதிப்பொன்றியே,
அத்தனுலகோரை நித்தமும் காக்கிரார் — தூயர்.

வாசல்பதி

சூதிதானம்

7

பல்லவி

இயேசுபரா, என் அன்பே, நீ வா;
இன்பமே எந்தேவா, என்னை ஏற்றுக் காவா
அநுபல்லவி

வேத நாயகா, விண்ணவர் சுகா,
வேண்டினோம் உன்னையே ஆண்டருள் எம்மையே — இயேசு
சரணங்கள்

1. அன்னை தந்தை நீயே, அருளே ஜோகியே
அறநெறி துறவே, அனைவருறவே,
அன்புசெய் தென்னை ஆள்வாய், தேவனே
அஞ்சலித்தேனுன்னை, கெஞ்சினேன் என் கோனே
— இயேசு.
2. முன்னே என்னை நாடிப் பொன்னுடலை சுந்து
நன்னயமாய்க் கொண்டு நற்பயனாய்ப் போந்து
என்னை எவரும் ஏற்றுக்கொள்வாரோ?
கன்மனதில்லாத காதல் கொண்டாய் ஏனோ — இயேசு.
3. பந்தப் பாச பாரில் பாவமாயை தோய்ந்த
பற்றுமெல்லாம் முற்றும் விட்டு வாழ்வதெப்போ?
பரலோகவாஞ்சை பாவி என்னுள் ஓசை
பஞ்சரித்துத் தஞ்ச மிஞ்சுதே என் ஆசை — இயேசு.

தோடி

ரூபகதானம்

8

பல்லவி

யேசு ராசா—எனை—ஆளும், நேசா!

சரணங்கள்

1. மாசிலாமணி ஆனமுச்சுடர்
மேசியா அரசே,—மனு
வேலே மாமறை நூலே தேவசெங்
கோலே, இங்கென்றன் மேலே அன்புசெய் யேசு.
2. தாவிதரசன் மைந்தா,—நின்
சரணம், சரணம், எந்தா!—சதா
னந்தா வானந்தா, உ
வந்தாள்; மிக வந்தனம்; வந்தனம்! —யேசு.
3. ஐயா, என்மனம் ஆற்றி,—உன
கடிமை என்றனைத் தேற்றி,—குண
மாக்கி, வீணை நீக்கி, கை
நூக்கிமெய்ப் பாக்கியம் கொடு —யேசு.
4. சுத்த திரித்துவ வஸ்துவே, சுவி
சேட மகத்துவ கிறிஸ்துவே,—பரி
சுத்தனே, கரிசித்தெனே இ
ரட்சித்தடிமைகொள்; நித்தியம் தோத்திரம்!—யேசு.
5. மங்களம் ஈசாவே, வளம்மிகும்
சங்கையின் ராசாவே—நரர்
வாழ்வே, மன்னுவே, மெய்த்
தேவே உனக்கோ சன்னுவே! யேசு.

குந்தலவராளி

ஆதிதாளம்

9

கண்ணிகள்

1. தெய்வன்பின் வெள்ளமே, திருவருள் தோற்றமே,
மெய்மனதானந்தமே—
செய்யநின் செம்பாதம் சேவிக்க இவ்வேளை
ஆய்யா, நின் ஆடிபணிந்தேன்.

2. சொந்தமுனதல்லால் சோரவழிசெல்ல
எந்தாய், துணிவேனோ யான் ?
புந்திக்கமலைப் பொற் பூமலை கோத்துன்
பதந்தனைப் பிடித்துக்கொள்வேன்.
3. பாவச்சேற்றில் பலவேளை பலமின்றி
தேவே தவறிடினும்,
கூவிவிளித்துந்தன் மார்போடனைத்தன்பாய்
யாவும் பொறுத்த நாதா.
4. மூர்க்ககுணம், கோபம், மோகம், சிற்றின்பமும்
மேற்கொள்ளும் மோக ஏக்கம்
தாக்கி யான் தடுமாறித் தியங்கிடும் வேளையில்
துக்கித் தற்காத்தருள்வாய்.
5. ஆசை, பாசம், பற்றும் ஆவலாய் நின்திருப்
பூசைப்பிடம் படைப்பேன் :
மோச வழி தனை முற்றுமகற்றியென்
நேசனை நினைத் தொழுவேன்.
6. மரணமோ, ஜீவனோ, மறுமையோ, பூமியோ,
தருணமோ, வருங்காலமோ,
வேறு சிருஷ்டியோ, உயர்ந்ததோ, தாழ்ந்ததோ
பிரித்திடமோ தெய்வன்பை.

சகானு

ஆதிதாளம்

10

பல்லவி

ஐயா, உனது திவ்ய அன்பே—என்
மெய்யாம் பரமபத மாண்பே!

அநுபல்லவி

அங்கு மிங்கு மலசடிப்பட்டும்—அகம்
எங்கு மெய்மனச்சாந்தி கிட்டும்?

—ஐயா.

சாணங்கர்

1. மருகித்தியங்கு மெனதுள்ளம்—மெத்த உருகி ஓடு மென் கண்ணீர் வெள்ளம் பெருகி விலக்கும் பாவப்பள்ளம்—உன தருகி லணைந்தே நேற்றுக் கொள்வாய் எந்தன்—ஐயா.
2. உன்னை யான் தேடவில்லை, நீயே—ஆன்பால் என்னை முனமே யிழுத்தாயே; பொன்னடி சேர்ந்தேனுந்தன் சேயே,—சொந்த ஆன்னை நீ, அரவணைப்பாயே—எந்தன் —ஐயா.
3. உன்னோடு போட்டி செய்யும் ஏதும்—மண்ணின் மாய்மாலக் கவர்ச்சிகள் யாதும் என்னை மயக்காமலெப்போதும் உயர் விண்ணின் மொழியென் காதுலோதும்—எந்தன்—ஐயா.
4. ஓடின எனைத் தொடர்ந்தாயே—மாறித் தேடிக் கண்டு கைபிடித்தாயே, நாடி வளர்த்தணைக்கும் ஆயே,—உனைப் பாடிப் புகழு மெந்தன் வாயே—எந்தன் —ஐயா.

முகாரி

சாப்புத்தானம்.

11

பல்லவி

சீரேசு பாதமே தியன் நான் நித்தமே

சேவை செய்திடவருள் ஈவாய்!

அனுபல்லவி

வாராயென்னுள்ளம் தங்க, விமலா உன் ஆசை பொங்க
நேரா யுன்னடி சேர்ந்தேன்; நீசனெனை யானையா!—சீ.

சாணங்கர்

1. மண்ணில் மனிதவாழ்வு வாடும் மலர்போலும், மின்னி மறையுமந்த மின்னொளி போலுமிங்கே தண்ணீர்க் குமிழிபோலும் ஆவதை யுணர்ந்தே தமியேனுன் திருவடியைப் பற்றிட அருள் தாராய்!—சீ.

2. அன்பு மருளுஞ்சார்தான் தானந்தம் பொங்கிப்பாய,
அனவர தமும் அருள் மாரி பொழிந்திடையா!
என்பு முருகியென்றும் என்னுள்ளம் மகிழ்வுறவே
என்னகத் திலாவி அனலதம் மூட்டிடையா! —சீ.
3. சிந்தை சிதறிடாமற் சீராய்ச் செபம்செய்ய,
சிந்துங் குருதிநல் அவுஷதம் தந்திடையா!
நிந்தை யெதுவரினும் நேர்மையுடனே நிற்க,
நீசனெ னக்குநல் லுன்னத பெலனீவாய்! —சீ.
4. எப்போதும் மகிழ்வுறவும் யேசவைப் போற்றிடவும்
எத்திக்கு முயர்சாட்சி பகர்ந்து களித்திடவும்,
ஒப்பில்லா அருட்சியால் உன்னத காட்சிபெற்றும்
தப்பாதெ வரும்மீட்புப் பெற்றென்றும் வாழ்ந்திடவும்
—சீ.

சரஹரப்பிரியா.

ஆதிதாளம்.

12

பல்லவி

வரவேணும் பரனாயே,
இறங்குஞ் சுடராய் மேனியே,

அநுபல்லவி

மருளாம் பாவம் மருவிய எனக்கு
வானுக்கினியால் ஞான தீட்சைதர

—வர.

சரணங்கள்

1. பலமான எப்பாவமும் பாழாக்கும் மாநோய்களும்
வலிய கொடும் ரோகமும் மாம்சசிந்தை யோடுமே ;
பலிபீடத்தில் என்னைப் பலியாக வைத்தேன்,
எலியாவின் ஜெபத்துக் கிரங்கிய வண்ணம், —வர.
2. என்றன் பாவம்யாவையும் எரிக்கும்வகை தேடியும்
எங்கும் இந்த லோகத்தில் எத்தீயுமே காண்கிலேன் ;
என்றன் செயலால் யாதொன்றும் முடியா
தின்றே வானுக் கினி வரவேணும் —வர.

3. குடிகொள் எந்தப் பாவமும் அடியோடே தொலைத்திடும்;
தடுத்தாட்கொள்ளும் தோஷமும் சாம்பலாகச் செய்திடும்
படிமிசை காற்றுக்குப் பறந்தோடும் சாம்பல்போல்
அடியேன் யேசுவக் கென்று பணிசெய்ய —வா.

நாதநாமக்கிரியை

ஏசுதாளம்

13

பல்லவி

ஆவியின் ஞானஸ்நானம் தாரும் யேசுவே!
அக்கினியின் ஞானஸ்நானம் தாரும் யேசுவே!

1. பாவ ஆசை வேரோடற—ஊற்றும் ஆவியை
பாவ சக்தி மாண்டகல்—ஊற்றும் ஆவியை —ஆவி.
2. என்னையாளும் சுயம்மாள்—ஊற்றும் ஆவியை,
தன்னைத் தேடும் நேசம் சாக—ஊற்றும் ஆவியை
3. உள்ளம் முற்றும் சுத்தமாக—ஊற்றும் ஆவியை,
வெள்ளமாயன்புபாய்ந்தோட—ஊற்றும் ஆவியை—ஆவி
4. அன்பு மேல் நிசம்சிப் பாய—ஊற்றும் ஆவியை,
இன்புடனுமைச் சேவிக்க—ஊற்றும் ஆவியை —ஆவி.
5. தேவசித்தம் ஏற்றுக்கொள்ள—ஊற்றும் ஆவியை,
தேவவாக்கை நான்கைக்கொள்ள—ஊற்றும் ஆவியை
—ஆவி.
6. ஜெப ஆவி மென்மேலோங்க—ஊற்றும் ஆவியை,
அசம்நின்றே ஊறித்தேங்க—ஊற்றும் ஆவியை—ஆவி.
7. மாநிடர்மே லன்புண்டாக—ஊற்றும் ஆவியை,
ஆன்மதாக முள்ளோடுகை—ஊற்றும் ஆவியை —ஆவி.

சங்கராபரணம்

ஆதிதாளம்

14

கண்ணிகள்

1. வாருமையா	போதகரே
வந்தெம்மிடம்	தங்கியிரும்
சேருமையா	பந்தியினில்
சிறியவராம்	எங்களிடம்
- வாரு.

2. ஒளிமங்கி இருளாச்சே
உத்தமரோ வாருமையா
கழித்திரவு காத்திருப்போம்
காதலரோ கருணைசெய்வீர்—வாரு.
3. ஆதரையிலெம் ஆறுதலே
அன்பருக்கு சதாஉறவே,
பேரையர்க்குப் பேரறிவே,
பாறைமெய்லீவ சற்குருவே —வாரு.
4. நாமிருப்போம் நடுவிலென்றீர்
நாயனான் நாமம் நமஸ்கரிக்க
தாமதமேன் தையபுரிய
தற்பரரோ நலந்தருவீர் —வாரு.
5. உந்தன்மனை திருச்சபையை
உலகமெங்கும் வளர்த்திடுவீர்
பந்தமறப் பரிகரித்தே
பாக்யமளித் தாண்டருள்வீர்—வாரு.

பல்லவி

உம்மைப் போல யாரோ உலகிலே
என்னை நேசித்தாரோ—யேசையா

அநுபல்லவி

அன்ணையைப்போலே

அமுதூட்டி வளர்த்தாயே

—உம்மைப்

சரணங்கள்

1. தொக்கு சிலுவைக் காட்சி
கண்டென் நெஞ்சந் துடிக்குதையோ
பஞ்சமா பாவி எந்தஞ்சம் உன்
ஐந்து காயமல்லோ —உம்மைப்

2. பாவ ஆழியிலே அமிழ்ந்து
மூழ்கும் வேளையிலே
தானியெனை மீட்ட என் அன்பே
வாழ்வில் மறப்பேனே

—உம்மைப்

இராகம் : கரஹரப்பிரியா

சாப்பு தாளம்.

16

பல்லவி

அடைக்கலம் அடைக்கலமே, யேசு நாதர, உன்
அடைக்கலம் அடைக்கலமே

அநுபல்லவி

கிடனற்றப் பெலனற்றன் அடியற்று அழும் ஏழை-அடை.

சுரணங்கள்

1

ஆசையோடு பாவமதில் அலைந்து திரிந்தேனே,
அன்புள்ள பிதா உன்னைவிட்டகன்று பிரிந்தேனே
மோசமதை யேயல்லால் மற்றொன்றையும் காணாமலே
தோஷமொடு சேர்ந்தனன் தூக்கிதாது சேர்த்தருள்-அடை.

2

சிந்திய உகிரமதும் ஐந்து திருக்காயமும்
நொந்துருகு மெனதுமனச் சஞ்சல மகற்றிடும்;
பஞ்சமா பாவி எனது கெஞ்சிடுங் கரத்தினை
எந்தவிதமுந் தள்ளாமல் இரங்கிடு மையனே —அடை.

3

என்னிடத்தில் வருவோரை எந்தவிதமும் தள்ளேன்
என்றுசொன்ன வாக்கதனில் எனக்கும் பங்கில்லையோ
அன்றுனது பக்கமதி லாயிருந்த கள்ளனுக்கு
இன்றுபரதீசிவிருப்பா யென்றுரைத்தா யல்லோ —அடை.

1. சத்தியமும் ஜீவனுமாய் நித்தமுமே வாழ்ந்திடும்
கர்த்தனே எங்கட்குக் கரம் தந்து என்றும் தாங்கிடும்
சத்தமாய் நடப்பதற்குச் சத்த ஜ்வி தந்திடும்
சித்தமோடு இந்தவேளை வந்திறங்கிடும்.

பல்லவி வானம் திறந்தருளும் பல தானங்களை யிந்நோமியில்
வானவனே ஞானமுள்ள வல்லகுரு நாதனே
தேனிலும் மதூரம் திவ்விய ஆசீர்வாதங்கள்.

2. என்னை முற்றும் மாற்றிட உன்னதபெல னூற்றிடும்
இன்னும் இன்னும் ஈசனையும் நல்வரங்க ளீந்திடும்.
கண்ணிகளிற் சிக்கிடாமல் கண்மணிபோல் காத்திடும்
கண்மலையும் மீட்பருமென் காவலும் நீரே.
3. சுயமாடம்பரம் முற்றும் சட்டெரிக்க வேணுமே
தயவு தாழ்மையினுள் தந்தருள வேணுமே
மாயமான யாவினின்றும் மனமதைப் பேணுமே
ஆயனே அடியார்களின் அடைக்கலமே
4. அதிக மதிக மன்பில் அமிழ்ந்தி அனுதினம்
புதிய நாவுகளாலும் புகழ்ந்தும்மைப் போற்றிட
அகிசயமே அகத்தின் குறைக ளாகற்றியே
இது சமய முன்னத பெலனீந்திடும்.

உசேனி

ஆதிதாளம்

18

பல்லவி

பாதம் ஒன்றே வேணும்;—இந்தப்

பாரில் எனக்கு மற்றேதும் வேண்டாம்—உன்

சரணங்கள்

1. நாதனே, துங்க மெய் வேதனே, பொங்குநற்
காதலுடன் துய்ய தூதர் தொழுஞ் செய்ய, —பாதம்

2. சீமம் புயலினால் வாரிதி பொங்கிடப்
பாரில் நடந்தாற்போல் நீர்மேல் நடந்த உன் —பாதம்
3. விசும் கமழ் கொண்ட வாசத் தைலத்தை
ஆசையுடன் மரி பூசிப் பணிந்த பொற் —பாதம்
4. போக்கிட மற்ற எம் ஆக்கினை யாவையும்,
நீக்கிடவே மரந் தூக்கி நடந்த நற் —பாதம்.
5. நானிலத்தோர் உயர் வான் நிலத் தேற வல்
ஆணி துளைத்திடத் தானே கொடுத்த உன் —பாதம்
6. பாதம் அடைந்தவர்க் காதரவாய் பிர
சாதம் அருள் யேசு நாதனே, என்றும் உன் —பாதம்

சங்கராபரணம்

ரூபகதாளம்.

19

பல்லவி

தீயமனதை மாற்ற வாரும், தூய ஆனியே!—கன
ரேய மேனியே

சரணங்களை

1. மாய பாசத்தழுந்தி, வாடி, மாழும் சாவிதால்—மிக
மாயும் பாவி நான் —தீய.
2. தீமைசெய்ய நாடுதென்றன் திருக்கு நெஞ்சமே—கருள்
தீர்க்குந் தஞ்சமே! —தீய.
3. புதிய சிந்தை, புதிய ஆசை, புதுப்பித்தாக்கவே—அதை
புகழ்ந்து காக்கவே —தீய.
4. கிறிஸ்து மீது நாட்டங்கொண்டு கீதம்பாடவே,—அவர்
கருபை தேடவே —தீய.
5. தேவ வசனப் பாவின் மீது தேட்டம் உன்னவே—மிகு.
தெளிவு துன்னவே —தீய.
6. செபத்தின் தாகம் அகத்தில் ஊறிச் செபித்துப்
[போற்றவே—மிகச்
சிறப்பாய் ஏத்தவே —தீய.

இராகம் : கமாச

ரூபகதாளம்

20

நீயுனக்குச் சொந்தமல்லவே ; மீட்கப்பட்ட பாவி
நீயுனக்குச் சொந்தமல்லவே.

நீயுனக்குச் சொந்தமல்லவே

நிமலன் கிறிஸ்து நாதற்கே சொந்தம்

—நீ.

1. சிலுவை மரத்தில் தொங்கி மரித்தாரே : திரு ரத்தம்
திருவிலாவில் வழந்தது பாரே.
மிசுந்த பரிசுத்தாற் கொண்டாரே,
மோட்ச மகிமை உனக்கீவாரே —நீ.
2. இந்த நன்றியை மறந்துபோனாயோ? யேசுவை விட்டு
எங்கேயாகிலும் மறைந்து திரிவாயோ?
சந்ததமேயுன திதயம் காயமும்
சாமி கிறிஸ்தினுடைய தல்லவோ? —நீ.
3. யேசு உனையும் மீட்டுக்கொண்டாரே—அவரின் நன்றியை
தாசனாகக் காட்டிக்கொள்வாயே;
நேசத்தோடு வேலைசெய்து நீ
மோட்ச இன்பந் தேடுவாயே —நீ.

சங்கராபரணம்

ஆதிதாளம்

21

பல்லவி

எல்லாம் யேசுவே, —எனக்கெல்லாம் யேசுவே,

அநுபல்லவி

தொல்லைமிகு மிவ்வுலகில்—சுகமில்லையே; —எல்.

சுரணங்கா

1. ஆயனும் சகாயனும் நேயனு முபாயனும்
நாயனு மெனக்கன்பரண ஞானமண வாளனும், —எல்.
2. தந்தைதாயினம் சனம் பந்துளோர் சினேகிதர்
சந்தோட சகலயோக சம்பூரண பாக்கியமும், —எல்.

3. கவலையி லாறுதலும் கங்குலிலென் ஜோதியும்
கஷ்டநோய்ப் படுக்கையிலே கண்கண்ட ஓளவுதமும்—எ.
4. போதகப் பிதாவுமென் போக்கினில் வாத்தினில்
ஆதாவு செய்கிடுங் கூட்டாளியுமென் தோழனும், —எல்.
5. அணியு மாபாணம் ஆஸ்தியும் சம்பாத்தியமும்
பிணையாளியும் மீட்பருமென் பிரியமத்தியஸ்தனும், —எல்.
6. ஆன ஜீவ அப்பமும் ஆவலுமென் காவலும்
ஞானகீதமும் களிப்பும் நாட்டமும் கொண்டாட்டமும்,
—எல்.

மோகனம்

ரூபகதாளம்

22

பல்லவி

ஒரு மருந்தருங் குருமருந்தே
உம் பரத்தில் கண்டேனே.

அநுபல்லவி

அருள் மருந்துடன் — ஆனந்த மருந்து
ஆதியிற் றானாய்—முளைத்த மருந்து,
வரும் வினைகளை மாற்றும் மருந்து
வறுமையுள்ளோர்க்கே—வாய்த்த மருந்து; —ஒரு.

சரணங்கள்

1. சிங்கரா வனத்தில்—செழித்த மருந்து
ஜீவகனி மீதில்—படர்ந்த மருந்து,
மங்கை ஏவை பவம்—மாற்றும் மருந்து,
வல்ல சர்ப்ப விஷம்—மாய்த்த மருந்து; —ஒரு.
2. மோசே முதல் முனரோர்—காண மருந்து,
மோட்ச மகிமையைக்—நாட்டும் மருந்து,
தேசத்தோர் பிணியைத் தீர்த்த மருந்து,
திர்க்கணிகளின்—செப்பிய மருந்து; —ஒரு

3. தீராத குஷ்டத்தைத்—தீர்த்த மருந்து,
செவிடு குருடுமை—தின்ற மருந்து,
மாறா திரித்துவ—மான மருந்து,
மணுவாய் உலகினில்—வந்த மருந்து; —ஒரு.
4. செத்தோர் உயிர்த்தே—எழுந்த மருந்து,
ஜீவன் தவறாதருளும் மருந்து,
பக்தரைச் சுத்திகரிக்கிடும் மருந்து,
பரம வாழ்வினில்—சேர்க்கும் மருந்து; —ஒரு.

பல்லவி

23

எப்படித் தப்பிடுவாய்?—தண்டனைக்கு
எப்படித் தப்பிடுவாய்?

அநுபல்லவி

இப்பெரிதான இரட்சிப்பை வீணாய்
இப்படி அசட்டை செய்துவிட்டால் நீ எப்படி
சரணங்கள்

1. அற்புதமான தல்லோ—மீட்பு
அதிசய மான தல்லோ
தற்பரனின் சுதன் தரணியில் வந்து
தம்மையே உனக்காய்த் தந்தனரே நீ எப்படி.
2. காலங்கள் பலவாய்—கர்த்தர்
காத்து நிற்கின்றாரே
சாலவேநிர் விசாரமாய் நீயும்
காலத்தை வீணாய்க் கடத்திவிட்டால் நீ எப்படி.
3. திருவுகிரம் சிந்தி—உன்னை
கிருபையினால் மீட்டார்
குருகிடம் வந்து உருகுமுன் உள்ளம்
ஊற்றாயோ? பவம் மாற்றாயோ?—நீ எப்படி.

(அப்பனிருக்கையில் என்ற மெட்டு)

24

பல்லவி

பக்கத்தி லிருக்கிறேன் பதறாதே—உனை
இரட்சிக்க வந்தவர் நான் விடுவேனோ—மகனே

சரணங்கள்

1. திக்கற்றவன் என்றெண்ணித் திகையாதே
துக்க மடைந்து மனம் வருந்தாதே—மகனே —பக்.
2. துன்பசாகர மிடுதன் றஞ்சாதே—கொடும்
பஞ்சம் பிணி துன்பமுனை மிஞ்சாதே—மகனே —பக்
3. சாவு சஞ்சலம் என்று சலியாதே—அன்று
சாவின் கூர் ஓடிந்த தென்று மகிழ்வாயே—மகனே—பக்.

இராகம்: அம்சத்தனி

ஆதிதானம்

25

பல்லவி

சின்தனை செய்து மகிழ்வேன்—தேவ
மைந்தனின் மலரடி காலையில் வாழ்த்தி—சுந்.

அநுபல்லவி

எந்தனுக் காகவென்று சிந்தைகளேற்று ரத்தஞ்
சுந்தியி ரீந்த எந்தையை நினைந்து —சுந்.

சரணங்கள்

1. துஞ்சிடும் இராவிலே அஞ்சிடாது—என்னை
நெஞ்சினோடனைத்து நேசமாய்க் காத்தவா!
பஞ்சமா பாதகம் மிஞ்சிடாது பார்த்துத்
தஞ்சமே தந்திடக் கெஞ்சினேன் துதித்து —சுந்.
2. நேத்திரம் போலல்லோ காத்தாய்—நாதா!
தோத்திரம் செய்து துதிப்பேனே ஐயா!
பாத்திர மாக்கிடப் பார்த்திபனே உன்னைக்
கீர்த்தனம் பாடிநான் புகழ்வே நெக்காலுமே —சுந்.

3. கனவிரு ளாகற்றும் கதிரோன்போல்—எந்தன்
மனவிரு ளகன்றிடச் செய்திடுவாயே!
தினகர னொளிவிசச் சிதைவுறும் பணிபோல்
அனகனே என்பவம் அகன்றிட ஒளிர்வையே!
4. அண்டினோ ரெல்லாம் அடையும்—அந்த
விண்டல நன்மைகள் விளம்பிடச் செய்தாயே!
மண்டனில் எந்தன் மனத்துய ரகற்றிட
தெண்டனிட்டுத் திருச் சேவடி வணங்கினேன். —சிந்.

இராகம் : ஆரபி

ஆதிதாளம்

26

பல்லவி

தந்தை சர்வேசுரா நின் சன்னிதி சேர்ந்து யான்
தான் இணை பணியவே தருக நின் அருளினை—தந்தை.

அனுபல்லவி

சந்ததம் காத்ததால் சாற்றுவேன் துத்தியம்
விந்தையாய் அனுதினம் சிந்தை வைத்தாய் என்னில் —தந்.
சுரணங்கள்

1. சென்ற இரவீனில் சேயெனைக் காத்தாயே
கருணையின் காமதால் அருந்துணை அளித்தாயே
அன்பால் அணைத்தெனை ஆதரிப்பாய் என்றும்
துன்ப துயரெனினும் துணை தருவாய் இன்று —தந்.
2. காலையில் சேருவேன் கருணையின் சமுகமே
கண்டறிவேன் உனை திவ்ய அமிர்தமே!
சாலவும் செம்பாதம் சேர்ந்தறிவேன் போதம்
ஞாலம்தில் தொழுதேத்துவேன் திருப்பாதம் —தந்.
3. கங்குல் பகலிலும் கண்மணி போலெனை
காத்தருள் செய்குவாய் காருண்ய காத்தனே!
மங்கும் என் மனதில் நின் மா ஒளி ஓங்கவே
பொங்கும்என் அன்பினில் நின் அருஞ்செயல் தேங்கவே!
—தந்.

4. அத்தனே அமலாவுன் சித்தமே நான் செய்ய
ஆண்டு நடத்துவாய் நீண்ட கரத்தினால்
உத்தமனா யுந்தன் ஊழியம் புரியவே
நித்தனே! நிமலனே! நின்னருள் சொரியவே —நந்.

27

பல்லவி

ஆனந்தங் கொள்வோம் அகமகிழ்வுடனே
ஞான வரந்தரும் ஆனியின் அனுபவமே

அநுபல்லவி

வான சடர் ஞாயிறே சத்யமோன தூய ஆனியே—எங்கள்
தீன தயா நிதியே.

சரணங்கள்

1. தன்பத்தில் இன்பம், பயம் தரு கோயில்
என் சுகமும் தைரியமும் எனக்கு நீரே
காரிருள் சூழும் வேளை என் பேரொளி நீரலவோ—என்
ஆருயிர் நாயகனே —ஆனந்தம்
2. குறைவினில் நிறைவே தனிமையில் உறவே
அறிவீனனென் பேரறிவாக வந்தீர்
அடிமையின் சுதந்திரமே, உடைந்த இருதய
அவுடதமே—என்
மிடிமையில் திரவியமே. —ஆனந்தம்
3. நஷ்டத்தில் நயமே பெலவீனன் பெலமே
வெட்சத்தில் என் மகிமையின் கிரீடம் நீரே
மரணத்தில் ஜீவநீரே கொடு நரகத்தில் மோட்சம்
[நீரே—எல்லா
தருணமும் எல்லாம் நீரே. —ஆனந்தம்.

பல்லவி

ஆனந்தமே பரமானந்தமே—இயேசு
அண்ணலை அண்டினோர்க் கானந்தமே.

சரணங்கார்

1. இந்தப் புனி ஒரு சொந்தமல்ல என்று
இயேசு என் நேசர் மொழிந்தனரே
இக்கட்டுத் துன்பமும் யேசுவின் தொண்டர்க்கு
இங்கேயே பங்காய்க் கிடைத்திடினும் — ஆனந்.
2. கர்த்தாவே நீர் எந்தன் காருண்யக் கோட்டையே
காரணமின்றிக் கலங்கேனே யான்
விசுவாசப் பேழையில் மேலோகம் வந்திட
மேலியே சுக்கான் பிடித்திடுமே — ஆனந்.
3. என்னுள்ளமே உன்னில் சஞ்சலம் ஏன் வீணாய்
கண்ணீரின் பள்ளத்தாக்கல்லோ இது !
சீயோன் நகரத்தில் சீக்கிரம் சென்றுநாம்
ஜெயக்கீதம் பாடி மகிழ்ந்திடலாம் — ஆனந்.
4. கூடாரவாசிக ளாரும் நமக்கிங்கு
வீடென்றும் நாடென்றும் சொல்லலாமோ?
கைவலை யல்லாத வீடொன்றை மேலேதான்
செய்வேன் எனச்சொல்லிப் போகலையோ! — ஆனந்.
5. துன்பங்கள் தொல்லை இடுக்கண் இடர் இவை
தொண்டர் எமை அண்டி வந்திடினும்
சொல்லி முடியாத ஆறுதல் கிருபையை
துன்பத்தினூடே அனுப்பிடுவார் — ஆனந்.
6. இயேசுவே சீக்கிரம் இத்தரை வாருமேன்
ஏழை வெகுவாய்க் கலங்குறேனே
என்றேசர் தன்முகஜோதியே அல்லாமல்
இன்பந்தரும் பொருள் ஏதுமில்லை — ஆனந்.

பல்லவி

என்னை ஜீவ பவியாய்—ஒப்புவித்தீதன்
ஏற்றுக்கொள்ளும், யேசுவே!

அநுபல்லவி

அன்னை தந்தையுந்தன் சன்னிதி முன்னின்று
சொன்ன வாக்குத்தத்த மல்லாது இப்போது —எ.

சரணங்கள்

1. அந்தகாரத்தினின்றும்—பாவப்பேய்
அடிமைத்தனத்தினின்றும்
சொந்த ரத்தக் கிரயத்தால் எனை மீட்ட
எந்தையே உந்தனுக்கிதோ படைக்கிறேன் —என்னை.
2. ஆத்ம சரீரமதை—உமக்கு
ஆதினமாக்கி வைத்தேன்
பாத்ரம தாயதைப் பாவித்துக்கொள்ள
காத்திருக்கிறேன், கருணைசெய் தேவா —என்னை.
3. நீதியி னாயுதமாய்—அவயவம்
நேர்ந்து விட்டே னுமக்கு;
சோதி பரிசுத்த ராலயமாகவே
சொந்தமாய்த் தந்தேன் என்றன் சரீரத்தை —என்னை.

செஞ்சருட்டி

ரூபகதாளம்

30

பல்லவி

யேசு சுவாமி ஏழையென்னை ஈகிறேனையா!

அநுபல்லவி

என்றுமென்னைத் தொண்டனாக ஏற்றிடு தூயா!—யேசு.

சரணங்கள்

1. தந்தையும் நீ, தாயரும் நீ, தமர்களும் நீயே;
தஞ்சுமென் னுணையடைந்தேன், தயையுரிவாயே —யேசு.

2. காணலை நீரென்று மாயும் கடுவன மான்போல்
காசினிமீ தேயுலைந்து கடுகினே னுன்பால் —யேசு.
3. இவ்வுலக மேன்மை செல்வம் யாவும் விழலே;
இன்பமுன்றன் பாதமென்று மேத்தித் தொழலே -யே.
4. பாவியென்னை மீட்பதற்காய்ப் பாடுபட்டாயே,
பாதசேவை செயவெனக்கு பலமளிப்பாயே —யேசு.
5. நேச மீட்பர்க் காயுலகில் நிந்தையேற்றாலும்
நித்தியசீவ கிரீடம் நிசம்பெற லாகும் —யேசு.

- 31
1. என் கர்த்தரின் புகழ் சொல்வேன்
அன்பு வைத்தார் என்னில்
என் மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டேன்
சிலுவையண்டையில்

பல்லவீ சிலுவை அண்டையில் ஒளியை நான் கண்டேன்
நெஞ்சின் பாரம் நீங்கிற்றே தீர்க்கமாய்,
விசுவாசத்தால் கிருபை பெற்றேன்,
இப்போ மகிழுவேன் நான் முற்றாய்.

2. யேசுவின் கிருநாமத்தில்
எப்போதும் நம்புவேன்;
முடிவில் என்னை மோட்சத்தில்
சேர்ப்பார் என்றறிவேன்.
3. அவர் சொன்ன வாக்குத்தத்தம்
மாறாது நிலைக்கும்;
ஈறுமட்டும் அவர் சித்தம்
என்னில் நிலைக்கும்
4. பிதாவின் சன்னிதானத்தில்
என்னை ஒப்புக்கொள்வார்;
சுத்தவாளரின் வாசத்தில்
ஓர் ஸ்தானம் தருவார்.

1. கர்த்தரே, நான் உம்முடைய பிள்ளை
என்றெண்ணி வருகிறேன் ;
ஆயின் பக்கமுலம் தேடி உம்மை
சேனிக்க நாடுகிறேன்,
என்னைக் கிட்ட கிட்டவாய் இழும்
உம் சிலுவை அண்டைக்கு
என்னைக் கிட்ட கிட்ட கிட்டவாய் இழும்
உமது மார்பண்டைக்கு.
2. கர்த்தரே கிருபைப்பலம் தந்து
என்னை மெய்த்தொண்டனாக்கும் ;
என்றெஞ்சம் கம்பிக்கையாற் பூரித்து
உம்மில் நிலைக்கப்பண்ணும்.
3. நான் உமது சந்திதி வணங்கி
நிறை மகிழ்வு பெற்றேன் ;
உம்மை என் நண்பனாய் நான் பாராட்டி
ஜெபத்திள் தாகக்கொண்டேன்.
4. காணமாட்டேன் உம் அன்பின் ஆழத்தை
ஆற்றை நான் தாண்டுமட்டாய்
காணமாட்டேன் உம் இன்பின் உச்சத்தை
உம்மில் நான் ஆறுமட்டாய்.

1. “அருளின் மாமழை பெய்யும்”
என்று வாக்களித்தேகாரே
மாரியாய்ப் பெய்திடச் செய்யும்,
லோகத்தின் ரட்சகரே!

பல்லவி தேவன்பின் வெள்ளம்,
தேவன்பின் வெள்ளம் தேவை ;
கொஞ்சம் ருசித்த என் உள்ளம்
கொஞ்சதே, இன்னும் தேவை.

2. கற்பாறைபோற் பாணி உள்ளம்
கடினப்பட்டதையா!
பரிசுத்தானியின் வெள்ளம்
கரைக்க வல்லதையா.
3. “ வெட்டாந்தரை நிலந்தானும்
ஏதென்போல மாறும் ” என்றீர்;
சாபத்துள்ளான முட்பூண்டும்
கேதுருவாகும் ” என்றீர்.
4. தேசத்தின் இருளைப்பாரும்
லோகத்தின் மெய்த்தீபமே!
ஆவியின் அருளைத் தாரும்
மனம் மாற்ற வல்லவரே!
5. ஏழை என் குறைகள் யாவும்
தீர்த்திடும் வல்லவரே!
யுத்தத்தில் முன்செல்ல ஏவும்
சேனைத் தளகர்த்தரே!

-
1. எப்போதும், யேசுநாதா,
உம்மைப் பின்பற்றுவேன்
என்றே தீர்மானமாக
நான் வாக்குக் கொடுத்தேன்;
நீர் என்னைத் தாங்கிக் காப்பீர்,
அப்போதே அஞ்சிடேன்;
முன்சென்று பாதைகாட்டும்,
நான் வழி தவறேன்.
 2. பூலோகம், இன்பம், செல்வம்
வீண் அசாபாசத்தால்
என் ஆத்தமா மயங்காமல்
தெய்வீக பலத்தால்
நீர் துணைநின்று தாங்கும்;
என் அருள் நாபகா;
தீங்கணுகாமற் பேணும்,
மா வல்ல இரட்சகா.

3. ஆங்காரம், சுயசித்தம்
தகாத சிந்தையால்
மா கலக்கம் உண்டாகி
நான் தடுமாறினால்,
நீர் பேசும், அருள் நாதா;
கொந்தளிப்படங்கும்;
உம் நேச சத்தங் கேட்டு
என் ஆவி மகிழும்.
4. “பின்பற்றினால் விண் வீட்டில்
பேரின்பம் பெறுவீர்,”
என்றுந்தன் சீலர் நோக்கி
நீர் வாக்கு அளித்தீர்;
அவ்வருள் வாக்கை நம்பி
இவ்வேழை அடியேன்
இதோ பின் செல்வேன் என்று
பிரதிக்கினை பண்ணினேன்.
5. ஓயாமற் பெலன் தாரும்;
உம்மடிச் சுவட்டில்
கால்வைத்து நடந்தேக்கி
நான் யாததிரை செய்கையில்
நீர் வழிகாட்டி, என்னை
கைதாங்கி வருவீர்;
அப்பாலே மோட்ச வீட்டில்
பேர் வாழ்வை அருள்வீர்.

மாற மீட்பர் அன்பு
ஆழியின் அகலமும்;
ஆகாய உயரமும்,
மகர ஆழமாம்;
அபாத்திரன் என்னையும்
பிள்ளைபோற் பாதுகாப்பார்;
காணெங்கே போனாலும்
பாதகனாலும் கேசிப்பார்.

1. யேசுவைப் பற்றிக்கொண்ட நாள்
சந்தோஷமான தினமே,
என்றெஞ்சும் களிகூர்வதால்
என்சீவன் பூர்த்தியாகுமே.

பல்லவி களிநாள் ! களிநாள் !
என் பாவந்தீர்த்தார் யேசுவே;
விழித்து வேண்டல் செய்வதே
என் செல்வம், நல்ல இன்பமே,
களிநாள் ! களிநாள் !
என் பாவந்தீர்த்தார் யேசுவே.

2. பூரண அன்பின் முத்திரை
என் நெஞ்சிலே பதித்திடும்,
நயபிக்கையின் பொருத்தனை
என் உள்ளத்தில் வரைந்திடும்.

3. முடிந்தது கைவேத்தியம்
தந்தேன் மா தாழ்மையுடனே;
பின் செல்வது மா பாக்கியம்,
கண்டால் அல்லோ என் பூர்த்தியே.

4. என் நெஞ்சே ஆற்றல் கொண்டிரு
இளைப்பில்லாமல் வாழலாம்,
ஆனந்த இன்பம் உனக்கு
உரிமையாகும் என்றும் ஆம்.

ஒந்தே பார் அல்லேலூயா!
ஓ! அன்பின் ஆறு ஒந்தே!
ஓ பாவியுனக் கென்றே ஒந்தே!
ஓப்பற்ற ஆறு ஒந்தே!

1. கரையேறி உமதண்டை
நிற்கும்போது—ரட்சகா!
உதவாமல் பலனற்று,
வெட்கப்பட்டுப் போவேனா?

பல்லவி ஆத்மா ஒன்றும் ரட்சிக்காமல்
வெட்கத்தோடே, ஆண்டவா!
வெறுங்கையனாக உம்மைக்
கண்டுகொள்ளல் ஆகுமா.

2. ஆத்துமாக்கள் பேரில் வாஞ்சை
வைத்திராமல் சோம்பலாய்
காலங்கழித்தோர் அந்நாளில்
துக்கிப்பார் நிர்ப்பந்தராய்.
3. தேவரீர் கைதாங்க—சற்றும்
சாவுக்கஞ்சி கலங்கேன்
ஆயினும் நான் பலன் காண
உழைக்காமற் போயினேன்!
4. வாழ்நாள் எல்லாம் வீணாகச்
சென்று போயிற்றே! ஐயோ!
மோசம் போனேன்! விட்ட நன்மை
அழுதாலும் வருமோ?
5. பக்தரே உற்சாகத்தோடு
எழும்பிப் பிரகாசிப்பீர்!
ஆத்துமாக்கள் யேசுவண்டை
வந்துசேர உழைப்பீர்!

கிருபையாலே இரட்சித்தீரே!
கெட்ட குமாரனைப்போ லலைந்தேனே—நான்
கெட்டழிந்தேனே—எனை மீட்டீரே!

1. சிலுவையிற் சேருவேன்
ஏழை ஈனக் குருடன் ;
உலகம் குப்பை என்கிறேன்,
பூர்ண மீட்சி பெற்றவன்.

பல்லவி கர்த்தா! உம்மை நம்புவேன்,
கல்வாரிப் பலியே நீர்,
சிலுவை யண்டை தாழ்வேன் ;
இப்போ, யேசே, இரட்சிப்பீர்.
2. நெடும் வாஞ்சை உமக்காய்
ஆயின், ஆண்டது தீமை,
யேசு சொல்வார் இன்பமாய்,
“தீர்ப்பேன் முற்றாய்ப் பாவத்தை.”
3. ஈவேன் உமக்கே யாவும்,
இனம், வாழ்நாள் செல்வமும்,
ஆன்மா, உடல், முழுதும்,
உமக்கென்றே என்றைக்கும்.
4. வாக்ஞத்தத்தம் நம்புவேன்,
உணாவேன் திரு இரத்தம்,
மண்ணில் தாழ்ந்து விழுவேன்,
அறையுண்டேன் கிறிஸ்தோடும்.
5. சேர்வார் ; ஆன்மா நிறையும்,
அவரே என் பூரிப்பு ;
அடைந்தேன் சொஸ்தம் முற்றும் ;
ஆட்டுக் குட்டிக்கே மாண்பு.
-

1. அருள் நாதா, நம்பி வந்தேன் ;
 நோக்கக் கடவீர் :
 கைம்மாறின்றி என்னை முற்றும்
 இரட்சிப்பீர்.
2. தஞ்சம் வேண்டி நம்பி வந்தேன்
 திருப்பாதத்தில் ;
 பாவ மன்னிப் பருள்வீர் இந்
 நோத்தில்.
3. தாய்மை வேண்டி நம்பி வந்தேன்
 உம்தம் ஆவியால் ;
 சுத்தி செய்வீர், மாசில்லாத
 ரத்தத்தால்.
4. துணை வேண்டி நம்பி வந்தேன்,
 பாதை காட்டுவீர் :
 திருப்புகி செய்து, நித்தம் நன்மை
 நல்குவீர்.
5. சக்தி வேண்டி நம்பி வந்தேன் ;
 ஞான பெலனும்,
 அக்கினி நாவும், வல்ல வாக்கும்,
 நந்திடும்.
6. யேசு நாதா, நம்பி வந்தேன் ;
 தவநாமவே
 என்னை என்றும் தாங்கி நின்று
 காப்பீரே.

1. வா! நீசபாவி வா
என்றென்னைக் கூப்பிட்டார்
என் தோஷம் தீர இரட்சகர்
சுத்தாங்கம் பண்ணுவீர்.
- பல்லவி அருள் நாயகர்!
நம்பி வந்தேனே
தூய திரு ரத்தத்தால்
சுத்தாங்கம் பண்ணுமேன்.
2. சீர் கெட்ட பாவி நான்
என் நீதி கந்தையே
என்றாலும் உம தருளால்
தூர்க்குணம் மாறுமே — அருள்
3. மெய்ப்பக்தி பூரணம்
தேவா வியாலுண்டாம்
உள்ளான சமாதானமும்
நற்சீரும் பெறலாம் — அருள்
4. உண்டான நன்மையை
நீர் விருத்தியாக்குவீர்
இப்பாவக் குணத்தன்மையை
நிகரகம் பண்ணுவீர் — அருள்

யூதாவின் சிங்கம் பாவக் கட்டறுக்கும்
மாறாதவர் என்றும் ஜெயம் பெறுவார்
யேசு என் இரட்சகர் மாறாதவர்
மாறாதவர் மாறாதவர்
யேசு என் சிநேகிதன் மாறாதவர்
என்றென்றும் மாறாதவர்.

1. யேசுவுக்கே ஒப்புவித்தேன்
யாவையும் தாராளமாய் ;
என்றும் அவரோடு தங்கி
நம்பி நேசிப்பேன் மெய்யாய்.

பல்லவி ஒப்புவிக்கிறேன்,
ஒப்புவிக்கிறேன் ;
நேச இரட்சகா, நான் யாவும்
ஒப்புவிக்கிறேன்.

2. யேசுவுக்கே ஒப்புவித்தேன்,
அவர் பாதம் பணிந்தேன் ;
உலக இன்பம் யாவும் விட்டேன்,
இப்போதேற்றுக் கொள்ளுவீர்.
3. யேசுவுக்கே ஒப்புவித்தேன்
ஏற்றுக் கொண்டருள்வீர் ;
நான் உம் சொந்தம், நீர் என் சொந்தம்,
சாட்சியாம் தேவானியே.
4. யேசுவுக்கே ஒப்புவித்தேன் ;
நாதா அடியேனையும்
அன்பு பலத்தால் நிரப்பி
என்னை ஆசீர்வதியும்.
5. யேசுவுக்கே ஒப்புவித்தேன்
திவ்விய சுவாலை வீசுதே ;
பூரண இரட்சை பேரானந்தம்
சதா தோத்திரம் அவருக்கே.

பல்லவி

41

இது நிச்சயம், இது நிச்சயம்—நம்
இயேசு நாதரால் இரட்சிப்பு—சத்தியம்.

சுரணங்கள்

1. நீ போகும் வழி நியாயமோ? —சத்ய வேதமும் பொய்யாகுமோ?
“நானே வழி, சத்யம், ஜீவ” எனன்றரைத்த யேசுவண்டை—வாராயோ? —இது
2. உந்தன் சொந்தக் கிரியை நம்பாதே— அதன் அந்தம் அக்னிச் கடலே
கந்தை என்நீதி என்றே நீ கூறினால் விந்தையாய் இரட்சிப்பாரே —இது
3. பாவிமேல் அன்புள்ளவர்—கிருபைக் காலந்தனை ஈந்தாரே!—ஐயோ!
காலம் அபாயம்; காயம் மறைந்தபின் நியாயம் விசாரிப்பாரே. —இது

இராகம் : இந்தோளம்

தாளம் ஆதி.

42

(“ஜென்மமார் கருவிலே” போல்)

1. இருண்ட இந்நேர மென்னிருதயம் நினைவிலே இரகுகா, இயேசுவே, இன்பமே, எழுந்தருள்;
உருகிப் பொங்கி யுவந்துந்தன் மார்புதனில் உரித்துடன் அன்டில் ஆழ்ந்தயர் வேனென் உடையவா!
2. உலகத்தின் கவலைகள் உள்ளத்தை யொடுக்காமல் கலக்குமெக் குழப்பமும் கொடியதுர் ஆசையும் விலக்கவுன் தரிசனம் விமலனே யருளுவாய் நலமிகும் நாதனுன்னடி பணிந்து நங்குவேன்.

3. எண்ணங்கள் சிதறி என் உள்ளத்தைக் கெடுக்காமல்
மண்ணாசை மாம்சமோகமெனை மயக்காமல்
விண்ணையே நோக்கவென் அண்ணலே அருள்செய்வாய்
கண்மணி போலெனைக் காத்திடு கடவுளே !
4. உறக்க மில்லாது என் படுக்கையில் உருள்கையில்
உருக்கம் நிறைந்த உன் தரிசனம் தந்தருள்
பெருக்கமாயுந்தன் பேராறுதல் பெற்றபின்
அருள் பெரும் ஜோதியுன் அடைக்கலம் அமரச்செய்.
5. உன்னுடன் ஒன்றுபட்டு நனதடியார் தமை
அன்புடன் எண்ணியான் அமர்ந்த சிந்தையுடன்
நன்று கண்முடிநான் நமஸ்கரித் துறங்குவேன்
என்றுமுன் சாந்திஎன் அகத்தினுள் ஊற்றிடு.

43

வாலீபர் பாட்டு

1. துதிமிகும் தேவா தோத்திரம் மூவா
கதியருள் புரிந்தெமைக் காத்திடாயோ!
நிதியுறும் நித்தியனே
சகிதனைச் சிதைக்க சத்தியம் நிலைக்க
விதித்திடும் வித்தகனே—உமது
திருப்பதமே பணிந்தோம்.
2. நெருக்கடி சூழும் நாசமே ஆளும்
ந்ருணமுன் கரமதை நீட்டிடாயோ
உருக்கமே உருவதுவாய்
இருத்திடும் பாரம் அகத்தின் அகோரம்
இருப்பினில் கண்டிலையோ—உமது

3. மாணவர் இயக்கம் மாண்புள விளக்கம்
 பூணவே புதுமதி புகட்டிடாயோ
 காணரும் கர்ப்பகமே
 ஆணவமடிய வீணகம் ஒழிய
 காணவே நலம்புரிவாய்—உமது

கூட்டுப்பிரார்த்தனை

44

இராகம் : கமாஸ்

ரூபகதாளம்

1. பவ ஆக்கினை போக அருளும் பாதங்களே
 குரு சேறிய ஞான குரு எம்பரா பரா
2. ஒளியாய்த் திகழ் தூதர் பணியும் ஒதும்பரா
 மறை கூறிய யேசுவெனும் எம்பரா பரா.
3. மருளாக்கிடு தீய உலகின் மாயங்களே
 மிக மாறிடவே யருளும் எம்பரா பரா.
4. பல தாக்கிடு மாள எமது பாவங்களே
 பவி யாகியே போகச் செய்யும் எம்பரா பரா.

ஜெய ஜெய யேசு ஜெய ஜெய யேசு
ஜெகத்த ரட்சகனே

அத்யபல்லவி

மாமரி பாலா மனுவேலா மனுக்குயாரா

சரணங்கள்

1

தினம் தினம் போற்றி மங்களம் பாடி
மனுக்குலக்தோர் நாம் ஆனந்திப்போமே
தரிசனம் தந்து ஆசி சொரிவாய்
கிரியேகா—அருள்நாதா—சற்குண போதகனே

2

நறுமலர் கொண்டு பொற்பாதம் போற்றி
நாதனை நாங்கள் பணிந்திடுவோமே
அருட்பிர காசா பாஸிகள் நேசா
அன்பே—என் அமுதே —அன்பின் உயிரே

3

ஐந்தப்பம் கொண்டு அநேகரை ஊட்டி
ஊமைக்குப் பேச்சும் முடவுக்கு நடையும்
திருக்கரத் தாலே நடப்பித் தாயே
வாராய் அருள் தாராய் சரண்புகுவேன் யேசையாலே,

Lankabhimani Press,
Chavakachcheri